

REDAKTOR
ALFONS SCHLETZ

51

KRAKÓW

NASZA
PRZESZŁOŚĆ

1979

Okladkę projektowała
BERNADETA CIEŚLEWICZ ORAWIEC

NASZA PRZESZŁOŚĆ

Études sur l'histoire de l'Église
et de la Culture Catholique
en Pologne

Directeur: Alphonse Schletz
Rédacteur: Alphonse Schletz

1879

NOTRE PASSÉ

Etudes sur l'Histoire de l'Eglise
et de la Culture Catholique
en Pologne

Directeur: Alphonse Schletz

51

Cracovie 1979

NASZA PRZESZŁOŚĆ

Instytut Wydawniczy
NASZA PRZESZŁOŚĆ
Studia z dziejów Kościoła
i kultury katolickiej w Polsce

Redaktor: Alfons Schletz

51

Kraków 1979

Instytut Wydawniczy
NASZA PRZESZŁOŚĆ
Kraków, ul. Strzelnica 6

PAPIEŻ JAN PAWEŁ II

Chrześcijaństwo w Polsce dojrzało od tysiąca lat do oddania światu i Kościołowi Powszechnemu swego przedstawiciela, który podjął swoje obowiązki jako Biskup Rzymu i Papież. Dziedzictwo wiary świętej, zaszczerpione przed tysiącem lat nieznanemu krajowi księcia Mieszka, obecnie owocować będzie w świecie siłami tego narodu poprzez jego reprezentanta. Z wielką satysfakcją nasz kraj spogląda na Namiestnika Chrystusa na ziemi, który poprzednio pracował w kraju swego pochodzenia. W decyzji Kolegium Kardynalskiego pamiętnego dnia 16 października 1978 r. ujawniła się najwyższa ocena wartości duchowych i intelektualnych Kardynała Karola Wojtyły oraz religijności polskiej, w której on żył, pracował i czerpał siły dla swej wiary.

Kardynał Karol Wojtyła został dobrze przygotowany do wypełnienia funkcji powierzonej Mu w Kościele. Człowiek głębokim wiarą, autentycznej pobożności, rzetelnej wiedzy teologicznej i filozoficznej o człowieku i jego relacji do Boga — najlepiej może odpowiedzieć na potrzeby i tęsknoty świata u schyłku drugiego tysiąclecia po narodzeniu Chrystusa.

Bogata biografia 58-letniego kardynała Karola Wojtyły, obecnie papieża Jana Pawła II, będzie coraz skrupulatniej odczytywana przez uczonych i wszystkich ludzi dobrej woli. Redakcja „Naszej Przeszłości” ukazała już czytelnikom życiorys obecnego Papieża w 1967 r. z okazji nominacji kardynalskiej pióra Ks. Redaktora Alfonsa Schletza¹. Dziś możemy spoglądać na zamknięty w pewnym sensie okres życia Jana Pawła II związany z Krakowem i pracą w naszej Ojczyźnie.

Przez czternaście lat kierował on archidiecezją krakowską, która swymi początkami sięga kolebki naszej państwowości i chrześcijaństwa przenikającego z sąsiednich krain. Mimo tak znacznego okresu czasu niezmiennie pozostało zadanie biskupa — pomnażanie wiary Ludu Bożego oddanego jego pasterskiej trosce i prowadzenie go zawsze w nowe, zmieniające się czasy. Lata swoich rządów arcybiskupich w Krakowie kardy-

¹ T. 27: 1967 s. 7—28, łącznie z bibliografią prac.

nał Karol Wojtyła poświęcił bez reszty temu naczelnemu zadaniu. Były to lata obfite w wydarzenia wielkie i codzienne. Na ten bowiem okres przypadła realizacja zadań Wielkiej Nowenny przed Millenium Chrztu Polski, uroczyste przeżywanie Tysiąclecia w 1966 r. we wszystkich diecezjach Polski. W archidiecezji Krakowskiej zwołał i kierował pracami Synodu Pastoralnego w związku z 900-leciem św. Stanisława Biskupa. Jako biskup i kardynał brał udział w wielkich sprawach Kościoła Powszechnego — należy wspomnieć udział we wszystkich sesjach Soboru Watykańskiego II, w obradach Synodu Biskupów, w Kongresach Eucharystycznych w Melbourne i Filadelfii, nadto regularnie udzielał się w pracach watykańskich Kongregacji i urzędów, do których należał. W tej aktywności zawiera się bogactwo myśli, siły i zaangażowania Kardynała Karola Wojtyły, do czego jeszcze nieraz będziemy powracali.

Jako pasterz archidiecezji krakowskiej wniósł wiele nowego w działalność Kościoła i wzajemne korzystanie z darów spotkań z ludźmi różnego stanu i zawodów, z wierzącymi wątpiącymi, z duchowieństwem i przedstawicielami laikatu, z którym wiązał wielkie nadzieje dla przyszłości Kościoła.

Znała Go w Polsce każda diecezja, każdy kapłan i wierni. Sprawował ochotnie posługę pasterską w niezliczonej wprost ilości świątyń i miejscowości z różnych okazji — celebrował, głosił słowo Boże, udzielał sakramentów św., dzielił się najnowszymi wynikami wiedzy teologicznej i filozoficznej (np. Dni Duszpasterskie we Wrocławiu, Wykłady dla Duchowieństwa w Lublinie, liczne sympozja i wykłady w Krakowie). Konferencja Episkopatu Polski w której uczestniczył przez dwadzieścia lat, zawdzięcza Mu wiele swych decyzji, programów i pogłębionych wizji.

Przeżywając pierwsze miesiące papieskiej posługi Jana Pawła II możemy stwierdzić z całą oczywistością, że daje On Kościołowi i światu ze swego serca i doświadczenia to, czym żył w naszej Ojczyźnie. Żywy i bezpośredni kontakt z wiernymi, szacunek dla wszystkich ludzi, dzielenie wielu przeżyć z innymi, wizyty i dobre słowo w szpitalach, parafiach, sanktuariach, wielka apostolska podróż do Ameryki Łacińskiej — to pierwsze dowody autentycznego traktowania swego urzędu Piotrowego, przeznaczonego na służbę dla braci i umacniania ich w wierze.

Redakcja „Naszej Przeszłości” ma i swoje wspomnienia z wzajemnych więzów łączących obecnego Papieża z jej pracami i wysiłkami nad wyjaśnianiem kościelnej przeszłości naszego Narodu. Korespondencja zawarta w archiwum „Naszej

Przeszłości”, wizyty składane w Redakcji oraz Redaktora w siedzibie Kardynała, ciągle zainteresowanie postęпами w pracach — stanowią wielkie bogactwo, przez które Jan Paweł II uczestniczy w radościach i trudach redakcyjnej pracy.

Swoje przekonanie o konieczności pogłębionych studiów historycznych zawarł w liście do Redakcji, napisanym z okazji ukazania się 25 tomu w 1966 roku². Pisał m. in.:

(...) Pragnę w niniejszym liście stać się wyrazicielem tego właśnie przekonania, które dla Księdza Redaktora oraz Jego Współpracowników z pewnością jest cenne, gdyż stanowi afirmację Waszych wysiłków. Pragnę, abyście widzieli i czuli, że wysiłki te spełniają ważną funkcję społeczną, odpowiadają rzeczywistym potrzebom nauki i życia. Cieszę się, że mogę to powiedzieć Księdzu Redaktorowi w roku tysiąclecia, w którym cała nasza przeszłość nabrała dla wszystkich Polaków tak szczególnego znaczenia i wyrazu. Właśnie też w tym roku jesteśmy szczególnie wdzięczni Tym, którzy żyją problemami naszej przeszłości, abyśmy wszyscy mogli gruntownie znać prawdę o niej, a z prawdy tej stale czynić podstawę naszej przyszłości, postępu i rozwoju. Duch ludzki bowiem żyje prawdą i dlatego stale jej szuka.

Życzę „Naszej Przeszłości” oraz Jej Redaktorowi błogosławieństwa Bożego w dalszej pracy. Życie ludzkie mierzy się latami, życie pisma tomami. Życzę więc przy tym jubileuszowym tomie wielu jeszcze lat życia czyli wielu dalszych tomów coraz doskonalszych.

† Karol Wojtyła, Arcybiskup Metropolita

Redakcja „Naszej Przeszłości” pozostanie zawsze wierna swemu naczelnemu zadaniu wyjaśniania katolickiej przeszłości naszego Narodu rozwijającej się w oparciu o Następcę Sw. Piotra.

² Opublikowany: T. 25: 1966 s. 5—6.